

A Eden a Kanaan

- ❖ Bůh ustanovil Adama a Evu svrchovanými vládci tohoto světa (1. Mojžíšova 1,27-28) a umístil je do zahrady Eden (Gn 2:8). Když neposlechli Boha, byli odtamtud vyhnáni (1. Mojžíšova 3,23). Ztratili kontrolu nad Zemí.
- ❖ Bůh však pro lidstvo vymyslel plán, jak ztracenou zemi získat zpět. V první fázi daroval Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi malý kousek země: Kanaan (1. Mojžíšova 13,14-15).
- ❖ Postupně se toto vlastnictví rozšířilo na celou zemi, protože poznání Boha se dostalo ke každému lidu a národu (Izaiáš 11,9).
- ❖ Neposlušnost Izraele způsobila změnu v původních plánech. Bůh vzbudil ze skal syny Abrahamovy, aby zdědili jeho zaslíbení: nás (Lukáš 3,8; list Židům 6,11-12).

B Země jako dar

- ❖ Stejně jako Adam a Eva neudělali nic, čím by si zasloužili vlastnictví zahrady Eden, Abraham a jeho potomci také neudělali nic, aby si zaslíbili zaslíbenou zemi. Byl to dar od Boha.
- ❖ Tento dar můžeme přirovnat k pronajatému domu. I když Izrael mohl žít v Kanaánu, země byla stále v Božím vlastnictví (Žalm 24:1).
- ❖ Majitel domu je ten, kdo se stará o údržbu střechy, potrubí atd. Podobně je Bůh tím, kdo opatřil déšť, ochránil úrodu atd., aby Izrael žil s důvěrou v zemi, kterou jim Bůh dal.
- ❖ Stejně jako v Edenu, i zde byla jedna renta, kterou bylo třeba "zaplatit": poslušnost (3. Mojžíšova 20,22). Byla to opravdu otázka vztahu: milovat Boha a těšit se z Jeho požehnání. Včerejšek, stejně jako dnešek, je stále věcí víry (list Židům 11,9-13).

C Darovaná země

- ❖ Když byl Jozue starým mužem, Bůh mu přikázal, aby rozdělil zemi mezi izraelské kmeny, včetně nedobytych území (Jozue 13,1-7).
- ❖ Půda byla jejich, ale stále se museli snažit, aby ji mohli vlastnit. Bůh nejedná nezávisle na člověku, chce, abychom udělali svůj díl.
- ❖ I když bojovali o vítězství, úspěch nebyl jejich zásluhou, ale Boží (5. Mojžíšova 9,5). Stejně jako Izrael nemůžeme udělat nic, abychom získali spasení a zdědili zaslíbení (list Efezským 2,8-9; list Galatským 3,29). Ale pokud bojovali oni, co bychom měli dělat dnes?
- ❖ Jakmile je Bůh zachránil, žádá od svých dědiců dvě věci: poslušnost (list Filipenským 2,12) a vděčnost (list Židům 12,28).

B' 'Jubileum

- ❖ Jakmile bylo dědictví přijato, existovala zvláštní pravidla upravující užívání půdy: sabatický rok a jubileum.
- ❖ Sedmý rok odpočínutí, rozsáhlé rozšíření sabatu, umožnil zemi odpočívat (3. Mojžíšova 25,2-5). Nedodržení tohoto zákona bylo jedním z důvodů vyhnanství (2. Paralipomenon 36,20-21).
- ❖ Jubileum znamenalo návrat půdy původním vlastníkům, čímž se předešlo sociálním nerovnostem (3. Mojžíšova 25,10.23.40.41).
- ❖ To je v podstatě hlavní účel evangelia: smazat rozdíl mezi bohatými a chudými, podnikateli a zaměstnanci, privilegovanými a znevýhodněnými, postavit nás všechny na roveň tím, že uzná, že Boží milost naprosto potřebujeme.

A' 'Navrácení země

- ❖ Kvůli jejich neposlušnosti byl Izrael vykořeněn ze své země a uvržen do Babylonu. Bůh je však neopustil.
- ❖ Slíbil, že je přivede zpět, dá jim zemi navždy a ustanoví nad nimi krále Davida (Ezdráš 37,25). Izrael však tuto zemi nevlastnil navždy a David již dávno zemřel. Co tedy toto proroctví znamená?
- ❖ Zde je zvěstován Ježíš, pravý Král, který vládne věčně. Ten, který nám svou krví zaručuje věčné dědictví.
- ❖ On je naplněním všech zaslíbení (list Římanům 15,8; 2. list Korintským 1,20). V Ném nyní obdržíme požehnání a v budoucnu zaslíbené dědictví (1. list Petrův 1,3-4). Brzy budou naše nohy šlapat po zaslíbené zemi.